

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

МАТЕРІАЛИ

У МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ**

21-22 травня 2022 року

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

**МАТЕРІАЛИ
V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ**

21-22 травня 2022 року

**Львів
2022**

УДК 005

ББК 94.3(0)

Проблеми та перспективи сучасної науки та освіти: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції м. Львів, 21-22 травня 2022 року . – Львів : Львівський науковий форум, 2022. – 67 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників V Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми та перспективи сучасної науки та освіти», організованої Львівським науковим форумом. Висвітлюються Проблеми та перспективи сучасної науки та освіти на сучасному етапі становлення, розглядаються сучасні наукові дискусії різних наукових напрямів.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

ЗМІСТ

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ	5
<i>Зубик П.Р., Клечак І.Р., Сироїд О.О.</i> ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ГРИБНОГО ХІТИНУ ТА ЙОГО ПОХІДНИХ У РОСЛИННИЦТВІ	5
<i>Хабленко А.Д., Дуган О.М., Даниленко С.Г.</i> ФЕРМЕНТОВАНІ ПРОДУКТИ ЯК ДЖЕРЕЛО ПРОБІОТИКІВ-МІКРОМІЦЕТІВ	7
<i>Янюк М.А., Дрюк М.М., Науменко О.Р., Безсмертна О.О., Мерленко Н.О.</i> АНАЛІЗ ФЛОРИ СУДИННИХ РОСЛИН КНПП «ЦУМАНСЬКА ПУЩА»	9
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ.....	11
<i>Курносенко Л.В., Левицький М.В., Юрченко С.В.</i> ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ МЕДИЧНОЮ ГАЛУЗЗЮ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	11
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	12
<i>Fedyshyn S.</i> TOOLS OF SOCIAL MEDIA MARKETING NOWADAYS	12
<i>Винницька О.А., Кифоренко Л.О.</i> ІНСТРУМЕНТИ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	14
<i>Корнієнко Т.О.</i> СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ	16
<i>Лемешко М.О.</i> ЕКОСИСТЕМА БІЗНЕСУ: СУТНІСТЬ І ПОНЯТТЯ.....	18
<i>Швед І.В., Тяжкороб І.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	20
ІСТОРИЧНІ НАУКИ	22
<i>Концур М.М.</i> ПОЛІТИКА ТРЕТЬОГО РЕЙХУ НА ТЕРИТОРІЇ ОКУПОВАНОЇ ПОЛЬЩІ (1939-1940 pp.).....	22
<i>Кудасюк М.І.</i> ПЕРЕДАЧА КРИМСЬКОЇ ОБЛАСТІ ДО СКЛАДУ УРСР: ІСТОРИЧНІ РЕАЛІЇ І СУЧАСНІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ	24
КУЛЬТОРОЛОГІЯ.....	26
<i>Акімова А.Д.</i> РОЛЬ ЗМІ ТА МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У СТАНОВЛЕННІ ГЕНДЕРНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ.....	26
МЕДИЧНІ НАУКИ.....	28
<i>Korobkova-Arzhannikova Hanna V.</i> ASSESSMENT OF SLEEP IN MEDICAL STUDENTS AND THE IMPACT ON THE QUALITY OF EDUCATION	28
<i>Гуріна Д.П.</i> МЕТОДИ НАВЧАННЯ ТА УДОСКНАЛЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС	29
<i>Сотнікова-Мелешкіна Ж.В., Фоміна Є.В.</i> ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ РЕСУРСИ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ.....	30
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА	32
<i>Карпенко О.М.</i> МЕТОДИ БОРОТЬБИ З НЕЗАКОННИМ ОБІГОМ ЗБРОЇ У ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС	32
<i>Новіков Д.О.</i> ОСНОВНІ КАТЕГОРІЇ НАЦІОБЕЗПЕКОЗНАВСТВА	34
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ.....	36
<i>Галацин К.О., Фещук А.М., Ярошенко О.Л.</i> ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ	36

Meta, which owns Facebook, WhatsApp and Instagram, has said it supports Ukrainians by blocking fake pages and reducing the spread of misinformation. Thanks to FB, there are restrictions on Russia's state media, and Instagram, in turn, labels «russian-run media» accounts as misinforming, propaganda, and pro-Russian [1].

To sum up: now there are many opportunities for the development of the Ukrainian market and brands. The whole world and its active help are with us. It was during the war that the demand for SMM – media marketing increased many times. Now it is more important than ever to show the world yourself, your help, your civic position, tell the truth and help Ukraine as much as possible. With regard to brands, it is worth noting, first, the inexpediency of using advertising that encourages sales (promotions with deadlines, calls for purchases, layouts to get more subscribers, etc.). Secondly, it is not necessary not to publish anything – in such a large flow of information it is difficult to «stay afloat» and much harder to return, having disappeared «from the radar». Thirdly, the most important thing is to continue working for the benefit of our state, save jobs and broadcast it in any way on social networks.

REFERENCES

1. How global brands and celebrities react to Russia's war against Ukraine [Як світові бренди та знаменитості реагують на війну Росії проти України]. Available: <https://bazilik.media/iak-svitovi-brendy-ta-znamenitosti-reahuiut-na-vijnu-rosii-proty-ukrainy/> (Access date: 10.05.22)

*Вінницька О.А.,
к. е. н., доцент,
Кифоренко Л.О.,
здобувач вищої освіти.*

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ІНСТРУМЕНТИ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Монетарна політика країни складається з валютної політики та грошово-кредитної політики, які в окремих країнах носять роздільний характер і мають особливі механізми їх реалізації. Проте, валютна й грошово-кредитна політики також мають і спільні риси, які визначаються загальними стратегічними завданнями економічного розвитку держави, єдиним центром їх формування (центрального банку), спільністю окремих інструментів їх реалізації. Водночас, існуючі особливості валютних відносин розкривають специфічність окремих інструментів, які не використовуються при грошово-кредитному регулюванні.

Нині у більшості розвинених країн, де запроваджено інфляційне таргетування, а обмінний курс національної валюти відправлений у „вільне плавання”, валютна політика окремо не розробляється, а є частиною монетарної політики, реалізація якої виконується інструментами грошово-кредитного регулювання.

Разом з тим у країнах з не розвиненими ринковими відносинами, які як другорядну ціль грошово-кредитної політики обирають обмінний курс, валютна політика створюється окремо від грошово-кредитної і це обумовлює застосування інструментів валютного регулювання. З огляду на те, що інструменти валютного регулювання використовуються як засоби досягнення пріоритетів валютної політики центрального банку, їх правильно розглядати як фундаментальний компонент у механізмі здійснення валютної політики. Їх цільова спрямованість полягає у безпосередньому впливі на об'єкт регулювання та кон'юнктуру національних валютних ринків. Економічне призначення інструментів валютного регулювання зумовлює напрям і сферу їх використання [1, с. 6-7].

Валютне регулювання – це сукупність заходів та інструментів регуляторного характеру, що використовуються державою для забезпечення контролю валютних операцій, міжнародних розрахунків, правил володіння, користування та розпорядження валютними цінностями, задля дотримання стабільності національної грошової одиниці, збалансованості платіжного балансу країни, створення і покращення валютних відносин [2, с. 127].

Всі інструменти валютного регулювання доцільно поділяти на адміністративні та економічні відповідно до характеру та суб'єкту їх застосування. Разом з тим як адміністративні, так і економічні інструменти поділяються на дві групи: безпосереднього або опосередкованого впливу (в залежності від повноти їх дії по відношенню до об'єкта регулювання).

Відтак, єдиним адміністративним інструментом безпосереднього впливу є валютні обмеження. Їхня сутність полягає у використанні державного впливу через втручання до приватних валютних угод з метою часткового або повного обмеження їх дії. Виділяють обмеження щодо поточних валютних операцій і обмеження щодо операцій з руху капіталів і майна. Методом використання цього інструменту є нормативно-правове встановлення (зміна чи скасування) певних обмежень, зокрема ліцензування банківської діяльності та надання дозволів на проведення валютних операцій. Варто зазначити, що фактично встановлення валютних обмежень суперечить статуту МВФ, що дозволяє стверджувати про їхню шкідливість і неефективність для економічного розвитку.

До групи адміністративних інструментів опосередкованого впливу відносять облікову ставку, норму обов'язкового резервування, нормативи банківської діяльності та податки на операції з валютними цінностями.

Облікова ставка є процентною ставкою, з урахуванням якої центральний банк проводить операції з обліку векселів (редисконтування), кредитування банків (надання позичок рефінансування) та обчислення штрафів і пені за порушення нормативів. Не дивно, що за таких умов облікова ставка є базовою ставкою відсотка в країні та за певною мірою визначає кон'юнктуру на ринку кредитних ресурсів. Метод використання цього інструменту носить назву «зміна рівня облікової ставки», адже ці політика спрямована на визначення оптимального рівня облікової ставки, а не на його зміну.

Ще одним адміністративним інструментом опосередкованого впливу є норма обов'язкового резервування – нормативно встановлена центральним банком частка залучених за валютами та строками депозитів, що має зберігатися на особливих рахунках в банків у центральному банку в якості їх резервного фонду для підтримки ліквідності. Цей інструмент хоча і належить до інструментів опосередкованого впливу, проте вважається достатньо жорстким, адже впливає на спроможність банків до кредитування за рахунок залучених на депозити коштів: чим більша норма обов'язкового резервування, тим менша спроможність банку до надання позичок. Методом використання встановленого інструменту є зміна величини норми обов'язкового резервування.

Ще одним інструментом валютного регулювання, вплив якого заснований на загальному нагляді за банківською системою з метою попередження її занепаду і кризи, є економічні нормативи банківської діяльності. Обчислення більшості нормативів до розміру регулятивного капіталу призводить до штучного скорочення прибутковості окремих банків через різницю в розмірах їх капіталів. Раніше в системі нормативів НБУ перебував норматив загальної відкритої позиції банку, дія якого обмежувала валютний ризик. Проте з переходом до обчислення окремо довгої та короткої валютних «позицій», які визначають лише обсяг створених вимог та зобов'язань банку (і жодним чином не визначають його валютну позицію, тобто місце на валютному ринку), норматив загальної відкритої валютної позиції було скасовано, що не найкращим чином відзначалося на ефективності управління валютним ризиком. Методом застосування цього інструменту валютного регулювання є зміна розміру відповідних нормативів.

Останнім інструментом цієї групи є податки на операції з валютними цінностями. Його ефект легко переоцінити, адже надмірний податковий тягар не тільки не скорочує обсяги операцій з іноземною валютою, а ще спонукає до надзвичайного розширення тіншового валютного ринку. Втім, виважена податкова політика, що включає визначення часу стягнення, бази, ставки та розміру податку, цілком в змозі справити позитивний ефект на розвиток валютних відносин через обмеження викликаних панікою операцій населення. Методом застосування цього інструменту є процес стягнення податку.

Наступну групу (економічні інструменти безпосереднього впливу) складають режим валютного курсу та золотовалютні резерви. Режим валютного курсу є інструментом валютного регулювання, який функціонує як порядок управління (тобто, обчислення та регулювання) валютним курсом. Розрізняють два основних режими валютного курсу – фіксований (офіційний) і плаваючий (ринковий). Режим фіксованого валютного курсу – це такий порядок управління валютним курсом, за якого офіційний валютний курс встановлюється (обчислюється) центральним банком і є обов'язковим для застосування в усіх комерційних угодах резидентів та нерезидентів з центральним банком країни. Режим плаваючого

валютного курсу – це такий порядок управління валютним курсом, за якого центральний банк відмовляється від будь-якого примусового встановлення офіційного валютного курсу.

Золотовалютні резерви центрального банку також є економічним інструментом безпосередньої дії, і можуть бути використані за потреби для виконання покладених на них функцій. Золотовалютні резерви є надзвичайно важливим інструментом валютного регулювання, необхідність якого обґрунтована, перш за все, важливістю підтримки міжнародної ліквідності країни, стабільності її національної валюти. Методом застосування цього інструменту є валютні інтервенції, тобто один або низка взаємопов'язаних актів купівлі або продажу центральним банком іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку країни.

До останньої групи інструментів (економічних з опосередкованим впливом) належать лише операції з цінними паперами – акти купівлі-продажу центральним банком казначейських, і боргових зобов'язань, а також інших цінних паперів, що не засвідчують корпоративні права. Цей інструмент здатний не лише швидко впливати на грошову масу в країні, а і надає широкі можливості до залучення значних кредитних ресурсів на потреби уряду. Зрозуміло, що головною умовою дієвості та гнучкості таких операцій є високий ступінь розвитку фондового ринку, через що у розвинених країнах цей інструмент є головним оперативним важелем для центральных банків у здійсненні грошово-кредитного (у т.ч. валютного) регулювання. Методом використання операцій з цінними паперами на відкритому ринку як інструменту валютного регулювання опосередкованого впливу є фактичне їх проведення [3, с. 166-168].

До структури інструментів валютного регулювання можна віднести такі елементи: валютні обмеження, облікову ставку, норму обов'язкового резервування, нормативи банківської діяльності, податки на операції з валютними цінностями, режим валютного курсу, золотовалютні резерви та операції з цінними паперами уряду. Кожному з цих інструментів притаманний свій особливий метод застосування.

Список використаної літератури:

1. Береславська О. І., Овсяник В. А. Інструменти валютного регулювання: структура та класифікація. *Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2014. № 1. С. 6-13. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnudps_2014_1_3
2. Деркач Ю. Б. Особливості валютного регулювання в сучасних умовах розвитку економіки. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2013. Вип. 3(2). С. 126-131. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vsed_2013_3%282%29_21
3. Шелудько С. А. Інструменти валютного регулювання: склад, класифікація, методи застосування. *Вісник Одеського національного університету. Серія : Економіка*. 2015. Т. 20, Вип. 2(2). С. 165-168. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vonu_econ_2015_20_2%282%29_41

Корнієнко Т.О.,

кандидат економічних наук,

доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Фінансова безпека підприємств є складовим елементом та фундаментом для формування фінансової безпеки держави. Місце фінансової безпеки підприємства в системі фінансової безпеки держави можна визначати, по-перше, виходячи зі складових елементів фінансової системи держави, яка передбачає наявність сфер державних фінансів, фінансів населення, фінансів суб'єктів господарювання, по-друге, використовуючи систему національних рахунків, зокрема фінанси державного сектору, фінанси нефінансових корпорацій (реального сектору), фінансів корпорацій (фінансового сектору), фінансів інших секторів. Всі сектори або сфери взаємодіють між собою, а отже в межах кожної сфери фінансової